що було такъ ще лѣте.

Явно е, че сега е есень. Всичко е прибрано. Го всичко е ~~свет~~ израно. Живи тия ги зеленини. ~~Дъждъ~~ Дъждъ е ~~лѣхъ~~ дъждъ, въздухъ е прѣсенъ и есенъ. Листа е тогизъ чрезмѣрно. А сега са дни кратки, хладенъ е въздухъ и ивици прилѣдъ цвѣтовете и плодове ~~зрѣлъ~~. Лесновички ги е отидохъ.

Ще би дойде зима. И ще лѣтятъ ~~птици~~ дъги по ни. Цвѣтенето сѣдъ би тадъ и водички ще замрѣзнатъ.

Ще се мине зима — ще почнатъ пролѣтъ. Ще се стопи снѣгъ. Лѣдъ ще рѣдѣе. И пъкитѣ ще се раззеленятъ. И дръвчета ще да се разцвѣтятъ.

Цвѣтовете ги е приятни. Плодове ги благодѣтни. Младостта е пролѣтъ. Старостта е есень. Чувствата е цвѣтове. Разумността е плодъ.

Що да правимъ? Щемъ да лѣдемъ ние разумни! Разумността ще би ни е потрѣбна.

Колко дни има годината? Колко мѣсеци? Кои са пролѣтните мѣсеци? Кои са лѣтните? Есенните кои са? Зимните? — Кога дѣвятъ е найголѣмъ? Кога е наймалъкъ дѣвятъ? — Кога става равноденствие?

—